

■ Імідж

З ВЫСОКАЙ АДЗНАКАЙ ЯКАСЦІ

Пацверджана спецыялістамі: Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт рыхтуе адных з найлепшых спецыялістаў у краіне

Будучыя ўрачы, якія навучаюцца ў Гродне, а таксама тых, хто ўжо атрымаў дыплом аб адукацыі, маюць прадмет для асаблівага гонару: іх альма-матар па выніках 2017 года стала лаўрэатам прэміі СНД за дасягненні ў галіне якасці прадукцыі і паслуг. Канчатковае рашэнне аб гэтым прымалася ў Маскве падчас 77-га пасяджэння Эканамічнага савета СНД.

Адзіная сярод беларускіх ВНУ

Сапраўды, ганарыцца ёсць чым: Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт стаў адзінай айчыннай ВНУ, якая атрымала гэты статус. Дарэчы, конкурс дастаткова складаны: ён праводзіцца адзін раз на два гады, а прымаць удзел у ім маюць права толькі пераможцы нацыянальных прэмій у галіне якасці. Сёлета лаўрэатамі аўтарытэтай прэміі ў галіне якасці прадукцыі і паслуг сталі 10 прадпрыемстваў і арганізацый краін садружнасці, у тым ліку і Гродзенскі медыцынскі ўніверсітэт. А перад гэтым міжнародныя эксперты пабывалі ў Гродне і на месцы далі ацэнку па вызначаных кірунках. І што вельмі істотна, дасведчаныя спецыялісты з краін СНД высока адзначылі гродзенскі медуніверсітэт, што і дало падставу атрымаць ганаровы статус.

— Перамога ў такім прэстыжным міждзяржаўным конкурсе дазваляе ўтрымліваць лідарскія

пазіцыі, мець імідж надзейнага вытворцы высакаякаснай і канкурэнтаздольнай паслугі, садзейнічае прыцягненню новых партнёраў і заказчыкаў і, безумоўна, адкрывае новыя магчымасці, — упэўнены **рэктар Гродзенскага дзяржаўнага медуніверсітэта, доктар медыцынскіх навук, прафесар, член-карэспандэнт НАН Беларусі, член Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу па адукацыі, навуцы, культуры і сацыяльным развіцці Віктар СНЯЖЫЦКІ.**

Навошта гэта трэба?

Як паведаміў суразмоўнік, сістэму менеджменту якасці тут пачалі ўкараняць дастаткова даўно, спачатку не ўсе разумелі навошта, але, калі вынікі сістэмнага падыходу ва ўсіх кірунках дзейнасці ўстановы сталі плённымі, стала зразумела — шлях абраны пра-

вільна. Дарэчы, універсітэт двойчы (у 2011 і 2016 гадах) становіўся лаўрэатам прэміі ўрада Беларусі за дасягненні ў галіне якасці, што таксама пацвярджае правільнасць абранага кірунку.

Для эфектыўнага менеджменту ўніверсітэт укараніў сістэму збалансаваных паказчыкаў і рэйтынгавай ацэнкі выкладчыкаў, курсны адбор саіскальнікаў працы, электронны дакументаабарот, выкарыстоўваюцца статыстычныя метады аналізу вынікаў ацэнкі задаволенасці спажыўцамі.

Акрамя таго, ва ўніверсітэце распрацавана сеткавая камп'ютарная праграма «Маніторынг мэтавых паказчыкаў», якая не мае аналагаў у Беларусі. Што можна рабіць з яе дапамогай? Сачыць за выкананнем мэтавых паказчыкаў на розных узроўнях: ад кафедры і факультэта да ўніверсітэта наогул.

А што гэта дае для навучання будучых урачоў? Існуючая сістэма, запэўнівае кіраўніцтва ВНУ, а таксама выкарыстанне перадавых адукацыйных тэхналогій дазваляюць забяспечваць высокі ўзровень падрыхтоўкі. Сярод тэхналогій трэба адзначыць віртуальнае навучальнае асяроддзе Moodle, якое садзейнічае аптымізацыі дыстанцыйнага навучання, арганізацыі самастойнай работы студэнтаў, а таксама стварэнне сайтаў для анлайн-навучання.

Як зарабіць на якасці?

Названыя і шматлікія іншыя фактары даюць падставы абітурыентам абраць для навучання менавіта гэты медуніверсітэт. У тым ліку і замежнікам, якіх прываблівае высокі ўзровень выкладання дысцыплін па-англійску, практыкаарыентаванасць навучання, а таксама яго даступны кошт. Як адзначыў Віктар Сняжыцкі, экспарт паслуг — таксама мэтавы паказчык сістэмы менеджменту якасці — за апошнія гады значна ўзрос. І калі 10 гадоў таму замежных студэнтаў было менш за сотню, то сёлета іх будзе амаль 800 чалавек. Дарэчы, летась экспарт паслуг склаў 3,5 млн долараў.

Што датычыцца практыкаарыентаванасці навучання, менавіта ў Гродне для студэнтаў яшчэ ў 2013 годзе адкрылася першая ў Беларусі лабараторыя практычнага навучання, аснашчаная сучаснымі трэнажорамі, манекенамі, сімуля-

Наша даведка

ГрдМУ — першая сярод медыцынскіх ВНУ краіны, дзе сертыфікавана сістэма менеджменту якасці, якая адпавядае патрабаванням СТБ ISO 9001 у Нацыянальнай сістэме пацвярджэння адпаведнасці Рэспублікі Беларусь і Нямецкай сістэме акрэдытацыі DAkkS.

Гродзенскі медуніверсітэт быў заснаваны ў 1958 годзе. Першы набор студэнтаў складаў 250 чалавек. У 1964 годзе адбыўся першы выпуск 248 урачоў, з якіх 22 атрымалі дыпламы з адзнакай.

Сёлета Гродзенскі дзяржаўны медуніверсітэт выпускае 774 урачы па пяці спецыяльнасцях.

тарамі для засваення медыцынскіх маніпуляцый.

Таму цалкам зразумела, чаму пра выпускнікоў гэтай ВНУ можна смела казаць, што яны — з высокай адзнакай якасці. Даказана спецыялістамі.

УНП 500032863.

ІЗНОЎ ІДЗЕ ПАСАДКА НА БАРТЫ...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Хуткасць палёту самалётаў будзе складаць да 500 кіламетраў за гадзіну. Ці 125 метраў за секунду. Таму выніковая пагрэшнасць нават у адну секунду ўжо нясе рызыку і можа сапсаваць прыгажосць палёту паветранага разліку для гледачоў з зямлі. Сваё майстэрства лётчыкі адточваюць на аэрадроме 50-й змешанай авіяцыйнай базы, што месціцца ў Мачулішчах пад Мінскам. Туды і адправіліся карэспандэнты «Звязды».

Побач з узлётна-пасадачнай паласой знаходзіцца без навушнікаў даволі складана. Паветраныя караблі ўзлятаюць, а пасля заходзяць на пасадку адзін за адным. Разліковы час узлёту ўсіх 44 машын — усяго толькі 13 хвілін. А гэта значыць, што кожныя 15 секундаў у неба ўздымаецца чарговы лятальны апарат. Час узлёту, параметры баявых парадкаў, вышыня і хуткасць размечаны з дакладнасцю да секунды. І вось у небе з'яўляецца белы Іл-76. Яго вядзе на пасадку **камандзір базы, палкоўнік Андрэй ЛУК'ЯНОВІЧ.**

— Пілатаваць самалёты на парадзе будуць толькі першакласныя афіцэры. Папярэдня падрыхтоўка праводзілася не ва ўрон баявой. Зараз жа мы будзем праводзіць разбор палётаў. Прааналізуем усе элементы палётаў, пастраенне, падыход да пункта паказу ў зададзены час.

Парад праходзіць у цэнтры горада. А аэрадром знаходзіцца па-за яго межамі. Такім чынам, убачыць пралёт авіяцыі можна будзе і наўпрост з некаторых дамоў, якія пралягаюць па трасе яго следавання.

— Баявы парадок можна смела назваць унікальным, — працягвае Андрэй Лук'яновіч. — Паветраныя караблі пойдуць на чатырох хуткасцях. Верталёты, якія панясуць дзяржаўныя сцягі, праляцяць на хуткасці 60 км/г. Другія верталёты — на хуткасці ў

200 км/г. Самалёты Ан-26 і Як-130 будуць ляцець удвая хутчэй. У астатніх машын хуткасць складзе 500 кіламетраў за гадзіну.

Побач з узлётна-пасадачнай паласой з'яўляецца **намеснік камандзіра 50-й змешанай авіяцыйнай базы падпалкоўнік Уладзімір СКОРКІН.** Ён будзе вядучым звяна баявых верталётаў Мі-24. У паветры ж ён — з 2001 года.

— Буду ўдзельнічаць ужо ў трэцім парадзе. Місія вельмі адказная, — заўважае падпалкоўнік. — А наперадзе яшчэ — разбор

палётаў, дзе збяруцца ўсе кіраўнікі, лётчыкі і персанал. Хоць мушу зазначыць, што Мі-24 прайшлі, як трэба, з нулявым адхіленнем ад графіка. Наперадзе сёння нас чакае яшчэ адзін трэніровачны палёт. Сумарна праводзім у паветры за дзень больш за дзве гадзіны.

А нашаму фотакарэспандэнту ўдалося падняцца ў неба на тым самым Іл-76.

Я ўпершыню лятала ў кабінэ з лётчыкамі і бачыла ўсё, што і як яны рабілі. Гэта проста цуд! Прыехалі на аэрадром. Заканчваюцца апошнія падрыхтоўкі перад палётам. Вось-вось пачнецца рэпетыцыя. Падыходзім да самалёта. Рухавікі гудуць. Я нічога не чую. Пілот бярэ мяне за руку, каб я не залезла, куды не трэба, ад шчасця будучага палёту. «Правай-левай, правай-левай, рукамі трымаеся тут і сядзе!» Выконваю ўсе ўказанні пілота і сяджу ў чаканні мары по-

бач з экіпажам у Іл-76. Да гэтага ваенныя самалёты бачыла толькі ў кіно.

Фатаграфавання да палёту ні ў якім разе нельга — дрэнная прыкмета. Толькі пасля таго, як палаяцім. Я і не спрабую. Трымаюся, хоць і вельмі хацелася. Узлятаем. Набіраем хуткасць. Я ціхенька сяджу з заплушчанымі вачыма і думаю: як жа гэта запомніць, на якія кнопкі ў які час націскаць. Як гэта ўсё магчыма?

Мне ласкава прапаноўваюць падысці і сесці бліжэй. Радуюся. Перасоўваюцца цяжка з непрывычкі. Я сяджу непасрэдна за камандзірам.

Сфатаграфаванне бы хоць што-небудзь. Але камера не слухаецца. Устаць не магу, кадр не атрымліваецца. «Ну і добра», — думаю я. Хоць бы незнарок не націснуць на што-небудзь, не зламаць. Ляцім над горадамі, над Мінскім морам... Толькі паспявай трымацца. А пад крыламі самалёта — прыгажосць, якую нельга апісаць.

Нарэшце мы заходзім на пасадку. Першым з самалёта выходзіць камандзір Андрэй Лук'яновіч, потым усе астатнія. Устаю, расплываюся ва ўсмешцы і дзякую яму і ўсяму экіпажу за спраўджаную мару...

Валяр'ян ШКЛЕННІК, Таццяна ТКАЧОВА.

Фота Таццяны ТКАЧОВАЙ.